

Sygn. akt I C 2537/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. we W.

przeciwko L. J.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. przyznać kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego H. N. prowadzącemu Kancelarię Radcy Prawnego (...) w Ś. kwotę 221,40 zł (w tym podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za pełnioną funkcję.

Sygn. akt I C 2537/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 września 2015 roku powód (...) Bank (...) S.A. we W. domagał się zasądzenia od pozwanego L. J. kwoty 212,57 zł.

Powód podał adres pozwanego – Ś. ul. (...).

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 stycznia 2016 roku podjęto próbę doręczenia go pozwanemu na wskazany w pozwie adres. Na podstawie adnotacji doręczyciela stwierdzono, że pozwany nie odebrał przesyłki. Z danych w bazie PESEL wynika, że pozwany nie ma stałego miejsca zameldowania w Polsce, a przy ulicy (...) w Ś. mieszkał do 2008 roku.

Wezwano powoda do wskazania adresu pozwanego. Tym razem powód podał adres przy ulicy (...), gdzie pozwany – w świetle danych z bazy systemu PESEL – był zameldowany do stycznia 2013 roku. Przesyłka tam adresowana również została zwrócona z adnotacją o niepodjęciu jej w terminie.

W świetle danych z systemu PESEL nie było możliwym uznanie skuteczności doręczenia pod ten adres.

Powód ponownie został wezwany do wskazania adresu pozwanego.

Nakaz został uchylony, a powód wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Na wezwanie powód uiścił zaliczkę na koszt ustanowienia kuratora w kwocie 221,40 zł.

Zarządzeniem z dnia 21 listopada 2016 roku ustanowiono kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego. Osobę kuratora spośród radców prawnych wpisanych na listę przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w W. wskazał Dziekan Rady pismem z dnia 29 listopada 2016 roku.

Zarządzeniem z dnia 21 listopada 2016 roku wyznaczono rozprawę, zobowiązując wskazanego przez Radę kuratora do złożenia odpowiedzi na pozew. Z pisma Dziekana Rady wynika, że kurator został zobowiązany do złożenia odpowiedzi na pozew i zawiadomiony o terminie rozprawy.

Kurator złożył odpowiedź na pozew w dniu 9 grudnia 2016 roku, podnosząc m.in. zarzut przedawnienia roszczenia.

Powodowi doręczono odpis odpowiedzi na pozew, zobowiązując do ustosunkowania się do złożonych zarzutów.

Powód w piśmie z dnia 29 grudnia 2016 roku, które wpłynęło w dniu 9 stycznia 2017 roku, uznał zasadność podniesionego zarzutu przedawnienia. W konsekwencji cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia i wniósł o umorzenie postępowania, wnosząc o nieobciążania powoda kosztami postępowania ponad już uiszczone.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2017 roku kurator wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora.

Po dopuszczeniu dowodów w postaci dokumentów załączonych do pozwu zamknięto rozprawę.

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 roku umorzono postępowanie i przyznano kuratorowi wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej uiszczonej zaliczce.

Cofnięcie pozwu jest skutecznie w świetle art. 203 § 1 k.p.c., zgodnie z którym pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Stosownie do przepisu art. 203 § 2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Zasady ustalania wynagrodzenia dla kuratora uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 13 listopada 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1476). Zgodnie z § 1 ust. 1 wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdykuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Zgodnie z § 1 ust. 2 wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. W myśl § 1 ust. 3 Wynagrodzenie kuratora będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o wynagrodzeniu.

Zgodnie z powyższymi przepisami ustalono wynagrodzenie kuratora.

Powód uznał zarzut przedawnienia, tym samym jest stroną przegrywającą w rozumieniu art. 98 k.p.c. a tym samym ponoszącą koszty procesu, w tym wydatki w sprawie. Wynagrodzenie kuratora zostanie wypłacone z uiszczonej zaliczki, zaś ewentualnie niewykorzystana jej część jak i 1/2 opłaty sądowej zostaną zwrócone zarządzeniem po prawomocności.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie umorzono, natomiast na podstawie powołanych wyżej przepisów orzeczono jako w punkcie II.